

200807431/1.

Datum uitspraak: 13 november 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 2 oktober 2008 in zaak
nrs. 08/33020 en 08/33019 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 september 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 oktober 2008, verzonden op dezelfde datum, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 oktober 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

De vreemdeling heeft een nader stuk ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillessen
lid van de enkelvoudige kamer

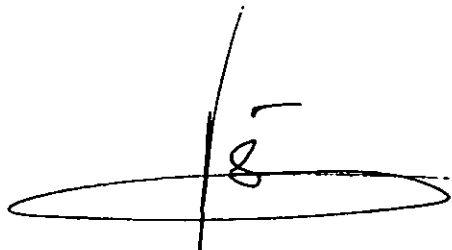
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 november 2008

418.

Verzonden: 13 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'V' or 'S' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzieningenrechter

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummers: AWB 08/33020 (verzoek) en AWB 08/33019 (beroep)
Datum uitspraak: 2 oktober 2008

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

van Syrische nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde mr. F.W. Verbaas,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 11 september 2008 heeft verweerder de aanvraag van verzoeker van 5 september 2008 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Dit besluit is bekendgemaakt in het Aanmeldcentrum te Ter Apel.

Verzoeker heeft daartegen op 11 september 2008 beroep ingesteld.

Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten. Bij verzoekschrift van 11 september 2008 heeft verzoeker verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden ter zitting van

26 september 2008. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door mevr. ir. Wagenaar-Sonneveld, een kantoorgenoot van zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. M.M.J. Pieters.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.

3. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit - de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen - te toetsen aan de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden. De toetsing of de aanvraag in een aanmeldcentrum mocht worden afgewezen, mondt uit in een beoordeling van het naar de gedane aanvraag verrichte onderzoek en de motivering van de afwijzing.

4. De voorzieningenrechter betreft bij de beoordeling van de onderhavige aanvraag de volgende feiten.
Op 14 mei 2001 heeft verzoeker een aanvraag ingediend voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Op 19 juni 2002 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken op verzoek van verweerder een individueel ambtsbericht ten aanzien van verzoeker uitgebracht met kenmerk DPV/AM-U020122.0393 (hierna: het individueel ambtsbericht). Bij besluit van 23 augustus 2002 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij uitspraak van 24 maart 2005 heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Leeuwarden, het beroep ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 21 september 2005 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) deze uitspraak bevestigd, waarmee het bestreden besluit van 23 augustus 2002 in rechte is komen vast te staan.
Onderhavige aanvraag is derhalve een aanvraag in de zin van artikel 4:6, eerste lid, van de Awb.

5. Verzoeker heeft de onderhavige aanvraag gebaseerd op dezelfde feiten en omstandigheden die aan zijn asielaanvraag van 14 mei 2001 ten grondslag zijn gelegd. Verzoeker stelt zich op het standpunt dat hij thans documenten heeft overgelegd die zijn asielrelaas ondersteunen en de conclusies van het individueel ambtsbericht ondergraven. Immers, in zijn eerste procedure is op basis van het individueel ambtsbericht geoordeeld dat hij niet wordt gezocht door de Syrische autoriteiten. Inmiddels is dat standpunt volgens verzoeker achterhaald, omdat uit het algemeen ambtsbericht inzake Syrië van de Minister van Buitenlandse Zaken van augustus 2006 is gebleken dat het voor het Ministerie van Buitenlandse Zaken niet is na te gaan of iemand al dan niet wordt gezocht door de Syrische autoriteiten. Dit gedeelte van het ambtsbericht was nog niet bekend ten tijde van de besluitvorming in de eerdere procedure en dient daarom als nieuw feit te worden betrokken bij de onderhavige asielaanvraag. Verzoeker stelt zich dan ook op het standpunt dat hij wel degelijk gezocht wordt door de Syrische autoriteiten en dat hij het risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 van het (Europese) Verdrag voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM). Vervolgens stelt verzoeker zich op het standpunt, onder verwijzing naar de algemene ambtsberichten

inzake Syrië van de Minister van Buitenlandse Zaken van september 2007 en november 2008, dat de mensenrechtensituatie in Syrië verslechterd is.

Voorts heeft verzoeker aangevoerd dat zijn vriendin in Syrië nader onderzoek heeft gedaan. Zij heeft in Syrië gesproken met de opa van verzoeker. De opa van verzoeker heeft, volgens de vriendin van verzoeker, verklaard dat de moeder en zus van verzoeker zijn vertrokken, omdat het leven voor hen onhoudbaar geworden was in Syrië. Tot slot doet verzoeker een beroep op artikel 8 van het EVRM nu hij zich in een schrijnende situatie bevindt.

6. Verweerder heeft zich in het bestreden besluit allereerst op het standpunt gesteld dat verzoekers asielrelaas, in tegenstelling tot de conclusie in de eerdere asielprocedure van verzoeker, thans ongeloofwaardig wordt geacht. Verweerder heeft zich hieromtrent, onder verwijzing naar de Afdelingsuitspraak van 11 februari 2005 (AS539), op het standpunt gesteld dat de onderhavige aanvraag aangemerkt kan worden als een nieuw toetsmoment. Verweerder heeft dan ook het door verzoeker gestelde feitencomplex getoetst aan het realiteitsgehalte van de door verzoeker geuite vermoedens en heeft deze verklaringen beoordeeld in het licht van hetgeen bekend is over de situatie in het land van herkomst. Verweerder is tot de conclusie gekomen dat de door verzoeker gestelde feiten en omstandigheden geloofwaardig worden geacht, maar dat het realiteitsgehalte van de daaraan verbonden vermoedens niet geloofwaardig is. Gelet daarop heeft verweerder het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig geacht.

Vervolgens heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat de gewijzigde waardering van de onderzoeksresultaten van het individuele ambtsbericht niet kan afdoen aan de eerdere besluitvorming. Immers, verzoekers asielaanvraag is in de eerdere besluitvorming niet uitsluitend afgewezen omdat verzoeker niet zou worden gezocht door de Syrische autoriteiten. Het individuele ambtsbericht vermeldt ook dat verzoeker en zijn ouders en/of zus niet bekend zijn op het door verzoeker genoemde adres. Ook in de buurt zijn zij niet bekend. Voorts stelt verweerder zich op het standpunt dat verzoekers stelling, dat hij wordt gezocht door de Syrische autoriteiten in verband met wapensmokkel, berust op informatie van niet objectieve bronnen, namelijk zijn zus en oom. Ook de verklaringen die zijn vriendin heeft afgelegd naar aanleiding van haar onderzoek in Syrië kunnen niet tot een andere conclusie leiden nu ook deze informatie afkomstig is uit een niet objectief verifieerbare bron.

7. De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

8. Ingevolge artikel 4:6 van de Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt ingediend.

Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten en omstandigheden worden vermeld.

9. Artikel 4:6 van de Awb geeft voor de bestuurlijke besluitvorming invulling aan het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk niet meermaals wordt geoordeeld over eenzelfde zaak (ne-bis-in-idem). De bepaling verleent het bestuur de bevoegdheid om een herhaalde aanvraag, waaraan geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd, af te wijzen onder verwijzing naar het eerdere besluit, doch laat het vrij om inhoudelijk op zo'n aanvraag te beslissen.

10. Het hiervoor genoemde algemeen beginsel geldt ook voor de rechtspraak. Buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen, kan eenzelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter worden voorgelegd. Voor de bestuursrechtspraak in vreemdelingenzaken vindt het beginsel nadere invulling in het bepaalde in artikel 8:1 van

de Awb, gelezen in verband met artikel 69 van de Vw 2000. Deze wettelijke bepalingen verzetten zich ertegen dat door het instellen van beroep tegen het besluit op een herhaalde aanvraag wordt bereikt dat de rechter de zaak beoordeelt, als ware het beroep gericht tegen het eerdere besluit. Daarbij geldt dat de wet voor de rechtspraak, anders dan voor het bestuur, niet voorziet in discretie, noch anderszins in uitzonderingen op de regel dat de weg naar de rechter slechts eenmaal gedurende een beperkte periode open staat. Voor de rechter geldt het beperkte toetsingskader derhalve ook, indien het bestuursorgaan artikel 4:6, tweede lid, van de Awb niet heeft toegepast. De regels inzake de toegang tot de rechter staan niet ter vrije beschikking van partijen, maar zijn van openbare orde.

11. De onderhavige aanvraag van verzoeker is door verweerder afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000. Echter, gelet op het hiervoor geschetste toetsingskader ziet de voorzieningenrechter zich allereerst gehouden ambtshalve te onderzoeken of verzoeker een herhaalde aanvraag als bedoeld in artikel 4:6 van de Awb heeft ingediend.

12. De voorzieningenrechter stelt daarbij voorop dat de eerdere aanvraag van verzoeker is afgewezen omdat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij in de negatieve belangstelling van de Syrische autoriteiten staat vanwege wapensmokkel. Verzoeker heeft zich dienaangaande slechts gebaseerd op vermoedens en heeft de informatie dat hij wordt gezocht wegens wapensmokkel vernomen van zijn zus en via zijn oom. Nu dit niet aangemerkt kan worden als informatie afkomstig uit een objectief verifieerbare bron, kan daaraan niet de door verzoeker gewenste waarde worden gehecht. Voorts heeft verweerder mede bij de beoordeling betrokken dat verzoeker blijkens het individueel ambtsbericht van 19 juni 2002 niet wordt gezocht door de Syrische autoriteiten. Dit besluit staat na de Afdelingsuitspraak van 21 september 2005 in rechte vast.

13. Nu verzoeker bij de onderhavige aanvraag wederom heeft gesteld dat hij heeft te vrezen voor vervolging van de zijde van de Syrische autoriteiten dan wel dat hij het risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM, dient hij daaraan nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag te leggen. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen ná het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat besluit rust.

14. De voorzieningenrechter is allereerst van oordeel dat verweerder de onderhavige aanvraag terecht als nieuw (volledig) toetsmoment heeft aangemerkt waarbij getoetst dient te worden aan de thans bestaande wet- en regelgeving. Die voorzieningenrechter ziet dan ook geen grond voor het oordeel dat verweerder ten onrechte het asielrelaas van verzoeker opnieuw heeft beoordeeld en daarbij het realiteitsgehalte van de vermoedens in zijn beoordeling heeft betrokken.

15. De voorzieningenrechter stelt vervolgens vast dat tussen partijen niet betwist wordt dat het gestelde in het individueel ambtsbericht, dat verzoeker niet wordt gezocht door de Syrische autoriteiten, ongefundeerd is. Partijen zijn het echter niet eens of dit

enkele feit afbreuk kan doen aan het eerdere besluit en de motivering waarop dat besluit berust.

16. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter kan de gewijzigde waardering van de onderzoeksresultaten van het individueel ambtsbericht aangemerkt worden als een nieuw feit dat afbreuk kan doen aan het eerdere afwijzende asielbesluit. De voorzieningenrechter verwijst in dit kader naar de Afdelingsuitspraak van 1 december 2006 (JV 2007/47). Echter verweerder heeft de vorige asielaanvraag van verzoeker niet enkel afgewezen op basis van het individueel ambtsbericht, maar daarbij tevens betrokken dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij in de negatieve belangstelling staat van de Syrische autoriteiten. Immers, verzoeker heeft het vermoeden dat hij wordt gezocht door de Syrische autoriteiten gebaseerd op informatie van niet objectieve bronnen. Nu verzoeker in de onderhavige aanvraag zijn vrees voor de Syrische autoriteiten wederom niet heeft gebaseerd op objectieve bronnen is het naar het oordeel van de voorzieningenrechter op voorhand uitgesloten dat de gewijzigde waardering van het individueel ambtsbericht kan afdoen aan het eerdere afwijzende asielbesluit in de vorige asielprocedure van verzoeker. Hetgeen verzoeker hieromtrent heeft aangevoerd kan dan ook niet aangemerkt worden als nova in de zin van artikel 4:6 van de Awb. De voorzieningenrechter ziet dan ook geen aanleiding om de achterliggende stukken van het individueel ambtsbericht op te vragen.

17. Met betrekking tot de verklaringen van de vriendin van verzoeker omtrent haar onderzoek in Syrië overweegt de voorzieningenrechter als volgt. De voorzieningenrechter is van oordeel dat de verklaringen van de vriendin van verzoeker reeds niet zijn aan te merken als nova in de zin van artikel 4:6 van de Awb, nu ze afkomstig zijn van een niet objectieve bron.

Bovendien is de voorzieningenrechter van oordeel dat de verklaringen van de vriendin van verzoeker - los van de vraag of de vriendin van verzoeker aangemerkt kan worden als een objectieve bron - geen hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen omdat niet gebleken is dat er een causaal verband bestaat tussen het asielrelaas van verzoeker en het vertrek van zijn moeder en zus uit Syrië. Onduidelijk is onder welke omstandigheden dit heeft plaatsgevonden en in welke zin dit van betekenis is voor de asielaanvraag van verzoeker.

18. Ten aanzien van de verwijzing van verzoeker naar de algemeen ambtsberichten inzake Syrië van de Minister van Buitenlandse Zaken van september 2007 en november 2008 overweegt de voorzieningenrechter als volgt. Desgevraagd heeft de gemachtigde van verzoeker ter zitting aangegeven dat deze documenten enkel ter ondersteuning zijn overgelegd. Verzoeker wenst hiermee geen beroep te doen op artikel 29, eerste lid en onder d, van de Vw 2000.

Voorts overweegt de voorzieningenrechter dat de informatie uit de ambtsberichten weliswaar dateert van ná het eerdere afwijzende asielbesluit, maar dat het niet beschouwd kan worden als novum in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Deze informatie behelst immers enkel een beschrijving van de algemene situatie in Syrië.

19. Ten aanzien van verzoekers beroep op artikel 8 van het EVRM overweegt de voorzieningenrechter dat dit beroep, gelet op de waterscheiding tussen asiel en regulier, niet bij de onderhavige beoordeling betrokken kan worden.

20. Gezien het vorenstaande is er naar het oordeel van de voorzieningenrechter geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die kunnen afdoen aan het eerdere besluit en de motivering waarop die berust. Derhalve is het beroep ongegrond. Gelet hierop dient het verzoek te worden afgewezen. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Registratienummers: AWB 08/33020 (verzoek) en AWB 08/33019 (beroep)

6

De beslissing

De voorzieningenrechter:

verklaart het beroep ongegrond;

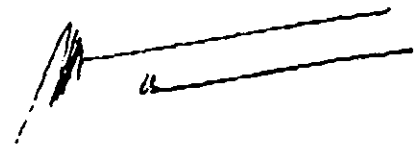
wijst het verzoek een voorlopige voorziening te treffen af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. O.A.P. van der Roest en in het openbaar uitgesproken op 2 oktober 2008 in tegenwoordigheid van mr. L.E. Huberts als griffier.

de griffier

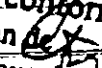

de voorzieningenrechter

VERZONDEN OP

- 2 OKT 2008

Voor fotokopie conform
De griffier van
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.

Collet Advocaten Alkmaar

Luttik Oudorp 80
1811 MZ Alkmaar
Telefoon: 00 31 72 5154620
Telefax: 00 31 72 5153884
Info@colletinternational.com

Raad Van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 7 OKT 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	72
BEHANDELD DD:	PAR:

Fax: 070 - 365 1380

Inzake:
Onze referentie: Z062016800401\HB JW/JW
Uw referentie: /
Behandeld door: F.W. Verbaas
Direct email: verbaas@colletinternational.com

Alkmaar, 7 oktober 2008

HOGER BEROEPSCHRIFT
(toevoeging is aangevraagd)

Edelachtbare Heer/Vrouwe,

Tot mij wendde zich mijn cliënt:

Cliënt heeft mij bepaaldelijk gevolmachtigd om in de vreemdelingrechtelijke procedure alle vereist geachte maatregelen te nemen, waaronder het instellen van onderhavig Hoger Beroep.

Cliënt kiest woonplaats te mijnen kantore aan de Luttik Oudorp 80, 1811 MZ te Alkmaar.

Cliënt kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, verzonden 2 oktober 2008, zaaknummers AWB 08/33020 (voorlopige voorziening) en AWB 08/ 33019 (beroep), vandaar dat hij tegen deze uitspraak thans tijdig hoger beroep indienen.

Hierbij verklaar ik, mr. F.W. Verbaas, advocaat te Alkmaar, door ( ) bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van hoger beroep tegen de eerdergenoemde uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, verzonden 2 oktober 2008, zaaknummers AWB 08/33020 (voorlopige voorziening) en AWB 08/ 33019 (beroep).

In uw uitspraak van 11 februari 2005, 200407775/1 heeft u immers geoordeeld dat, nadat de minister heeft vastgesteld dat hij het asielrelaas geloofwaardig acht, hij vermoedens en de verklaringen van derden, welke derden veelal niet als objectieve bron kunnen worden aangemerkt, bij de beoordeling van de vraag behoort te betrekken of hij aannemelijk heeft gemaakt dat hij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op de voet van artikel 29, eerste lid VW 2000.

Hoewel de rechtbank in de uitspraak dd AWB 02/71949 en 02/89729, 24 maart 2005, behorende bij zijn eerste asielprocedure ook nog noemt dat het van belang is dat niet meteen bij de inval is meegenomen, kan dat felt niet van groot gewicht zijn geweest, nu het aannemelijk is dat de na de inval in de winkel pas later, nadat men diverse mensen gehoord had, duidelijkheid kreeg over de rol van bij het halen van de wapens, (zie de gronden beroep in de beroepsprocedure).

In deze eerste asielprocedure heeft de rechtbank in r.o. 2.9, eind, geoordeeld dat, in onderling verband en samenhang bezien, verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat elser niet in de negatieve belangstelling staat van de Syrische autoriteiten. De mededeling in het individueel ambtsbericht dat elser niet gezocht wordt door de Syrische autoriteiten is/was op zich al voldoende om tot deze conclusie te komen. In de eerste procedure hebben de andere genoemde aspecten daarom niet of niet veel gewicht hoeven te hebben, en ook niet gehad.

Nu niet langer met zekerheid gesteld kan worden dat niet gezocht wordt door de Syrische autoriteiten, aangezien deze mededeling in het ambtsbericht onvoldoende gefundeerd blijkt te zijn, zijn asielrelaas in de eerste procedure door verweerder als niet ongeloofwaardig is aangemerkt (zie PV ter zitting 31 januari 2005, eind), zowel zijn zus als zijn oom hem hebben laten weten dat hij gezocht wordt door de zijn oom dat vernomen had via zijn connecties in het leger, die hij als oud militair had, en zijn oom hem geholpen heeft Syrië te ontvluchten vanwege de dreiging voor om opgepakt te worden, is niet op voorhand uitgesloten dat de ten onrechte in het individueel ambtsbericht opgenomen mededeling dat niet gezocht wordt door de Syrische autoriteiten kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat besluit rust.

Nu zijn asielrelaas als niet ongeloofwaardig is aangemerkt, is het niet noodzakelijk dat de vrees voor de Syrische autoriteiten gebaseerd wordt op informatie uit objectieve bronnen. In het geval als onderhavige behoort ook informatie uit niet objectieve bronnen zwaar mee te wegen. (zie uw uitspraak van 11 februari 2005, 200407775/1). Nu in dit geval de mededeling dat niet gezocht wordt door de Syrische autoriteiten onvoldoende gefundeerd blijkt te zijn, krijgen deze mededelingen uit niet objectieve bron wel het gewicht dat daar mogelijk de door elser gewenste waarde gehecht kan worden en er de conclusie uit te trekken valt dat In aanmerking behoort te komen voor een verblijfsvergunning op voet van art 29, eerste lid van de VW 2000. De voorzittingsrechter heeft derhalve ten onrechte geoordeeld er bij deze tweede asielprocedure geen nova zijn aangevoerd in de zin van artikel 4:6 Awb.

Grief 2

In r.o. 14 oordeelt de voorzieningenrechter ten onrechte inhoudelijk over de wijze van toetsen van verweerder in de tweede asielprocedure.

Nadat in r.o. 11 de voorzieningenrechter had geoordeeld dat de voorzieningenrechter zich allereerst gehouden ziet ambtshalve te onderzoeken of verzoeker een herhaalde

aanvraag als bedoeld in artikel 4:6 Awb heeft ingediend, en de voorzieningenrechter in dit geval geoordeeld heeft dat er sprake is van een herhaalde aanvraag en art 4:6 Awb dient te worden tegengeworpen, had de voorzieningenrechter zich niet ook over een verdere inhoudelijk beoordeling van de tweede asielaanvraag behoren uit te laten. Te meer nu verweerder zelf noch in het voornemen noch in de beslissing zich heeft uitgelaten over tegenwerpen van artikel 4:6 Awb, en het oordeel over de door de voorzieningenrechter getoetste wijze van beoordeling geen betrekking had op tegenwerpen van artikel 4:6 Awb.

Deze grief hangt samen met grief 3

Grief 3

Ten onrechte heeft de voorzieningenrechter in r.o. 14 geoordeeld dat verweerder de onderhavige aanvraag terecht als nieuw (volledig) nieuw toetsmoment heeft aangemerkt waarbij getoetst dient te worden aan de thans bestaande wet- en regelgeving en daarbij het realiteitsgehalte van de vermoedens in zijn beoordeling betrokken.

In de eerste asielprocedure heeft verweerder het asielrelaas van [ ] niet ongeloofwaardig geacht.

Van deze geloofwaardigheid moet de rechter in de uitspraak in de eerste asielprocedure dan ook zijn uitgegaan, nu verweerder ter zitting heeft aangegeven het asielrelaas niet ongeloofwaardig te achten. Deze geloofwaardigheid staat daarom in rechte vast, zolang verweerder geen nieuwe feiten en/of omstandigheden aandraagt die afbreuk zouden kunnen doen aan deze geloofwaardigheid van het asielrelaas.

In de tweede asielprocedure heeft verweerder daarom, nu er van verweerders zijde geen omstandigheden zijn aangevoerd die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas, ten onrechte zijn twijfels geuit over de geloofwaardigheid van het asielrelaas van [ ]. In de zienswijze en gronden van het beroep in deze tweede asielprocedure is daar uitgebreid op ingegaan, waarnaar ik verwijls.

Nu de voorzieningenrechter r.o. 14 heeft opgenomen in zijn uitspraak, ga ik ervan uit, hoewel dat niet duidelijk in de uitspraak vermeld staat, dat de voorzieningenrechter er ten onrechte ook vanuit is gegaan dat het asielrelaas van [ ] ongeloofwaardig geacht moet worden, nu verweerder in de tweede asielprocedure tot deze conclusie is gekomen. Deze grief richt is vooral met het oog daarop aangedragen.

Ter zitting op 26 september jl. heeft verweerder aangegeven (zie r.o. 6) dat verweerder bij de tweede asielaanvraag opnieuw tot de conclusie is gekomen dat de door [ ] gestelde feiten en omstandigheden geloofwaardig worden geacht, maar dat het realiteitsgehalte van de daaraan verbonden vermoedens niet geloofwaardig is, en dat verweerder daarom nu het asielrelaas ongeloofwaardig acht.

In het voornemen dd 10 september 2008 wordt opgemerkt dat het relaas een positieve overtuigingskracht ontbeert, en dat daarom niet tot verlening van een verblijfsvergunning asiel wordt overgegaan.

Omdat art 31 tweede lid Vw hier niet van toepassing is, is het ongeloofwaardig achten van het asielrelaas door verweerder in het voornemen onvoldoende gemotiveerd. Immers alleen

Pagina: 5/8

Uw referentie: /

Onze referentie: 2062016800401\HB JW/JW

Datum: 07-10-2008

indien art 31 tweede lid Vw wordt tegengeworpen dient van het asielrelaas een positieve overtuigingskracht uit te gaan.

In de beslissing wordt het standpunt in het voornemen vermeld niet verlaten, en wordt vermeld dat de verklaringen van [redacted] dat hij door de Syrische autoriteiten wordt gezocht i.v.m. wapensmokkel niet worden gevolgd omdat die verklaring enkel berust op informatie uit niet objectief verifieerbare bron. Eerst ter zitting op 26 september jl. heeft verweerder gesteld dat verweerder het door verzoeker gestelde feltencomplex getoetst heeft aan het realiteitsgehalte van de door verzoeker geuite vermoedens en dat verweerder deze verklaringen heeft beoordeeld in het licht van hetgeen bekend is over de situatie in het land van herkomst. Verweerder is daarop tot de conclusie gekomen dat de door verzoeker gestelde feiten en omstandigheden geloofwaardig worden geacht, maar dat het realiteitsgehalte van de daaraan verbonden vermoedens niet geloofwaardig is. Gelet daarop heeft verweerder het asielrelaas in deze tweede asielprocedure, in tegenstelling tot zijn eerdere procedure, ongeloofwaardig geacht.

Hetgeen verweerder ter zitting naar voren heeft gebracht omtrent het tot een oordeel komen van het niet geloofwaardig zijn van het asielrelaas is een heel andere wijze van toetsing dan blijkt uit het voornemen en de beschikking. Daarom is de beslissing het asielrelaas ongeloofwaardig te achten, zo verweerder dit alsnog zou mogen doen, ook nog eens onzorgvuldig tot stand gekomen en niet zorgvuldig en kenbaar gemotiveerd.

Voorts heeft verweerder gesteld dat (zowel in de eerste als tweede asielprocedure) tevens is afgewezen omdat uit het individueel ambtsbericht blijkt dat zijn ouders en zus niet bekend zijn op het door verzoeker genoemde adres.

Ten eerste is geen echt adres genoemd, er wordt gewerkt met wijken, en ten tweede heeft verweerder nu al twee maal, in beide procedures, aangegeven dat de door [redacted] gestelde feiten en omstandigheden geloofwaardig worden geacht. Het geloofwaardig achten van de gestelde feiten en omstandigheden, gezien in het licht van hetgeen bekend is over het land van herkomst, strookt er niet mee dat men daarnaast kan tegenwerpen dat zijn gezinsleden door anderen niet zijn gevonden, ter onderbouwing van ongeloofwaardigheid van het asielrelaas. Voor het niet vinden van die gezinsleden door derden is overigens een goede verklaring gegeven, zie gronden beroep.

Dat het realiteitsgehalte van de vermoedens van [redacted] wel geloofwaardig is, blijkt bijvoorbeeld uit de brief van Amnesty International dd 7 december 2006, waaruit blijkt dat wapensmokkel zwaar bestraft wordt en er in een dergelijk geval geen eerlijk proces te verwachten valt.

Deze grief wordt voorgedragen om te voorkomen dat in rechte vast zou komen te staan dat verweerder thans terecht het asielrelaas als ongeloofwaardig heeft mogen kwalificeren, omdat het realiteitsgehalte van de vermoedens die [redacted] heeft niet geloofwaardig geacht zouden kunnen worden.

Het realiteitsgehalte van de vermoedens die [redacted] heeft maakt zijn asielrelaas niet ongeloofwaardig, ze kunnen hoogstens ertoe leiden dat het asielrelaas niet zwaarwegend genoeg geacht wordt om te oordelen dat hij in aanmerking behoort te komen voor een verblijfsvergunning op de voet van artikel 29 eerste lid, van de Vw 2000.

Pagina: 6/8

Uw referentie: /

Onze referentie: Z062016800401\HB JW/JW

Datum: 07-10-2008

In uw uitspraak van 11 februari 2005 (200407775/1) heeft u, onder rechtsoverweging 2.2.8 (verkort weergegeven) geoordeeld dat het onjuist is dat de minister, nadat hij heeft geoordeeld dat hij het asielrelaas geloofwaardig acht, vermoedens en verklaringen van derden uit veelal niet-objectieve bron niettemin niet als zijnde geloofwaardig betreft bij de beoordeling van de vraag of de desbetreffende vreemdeling met zijn relaas aannemelijk heeft gemaakt dat hij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op de voet van artikel 29 eerste lid, van de VW 2000.

Grief 4

In rechtsoverweging 17 oordeelt de voorzieningenrechter ten onrechte dat ook de verklaringen van de vriendin van niet als nova zijn aan te merken nu ze afkomstig zijn uit niet-objectieve bron.

Nu verweerder omtrent het asielrelaas van ook in de tweede procedure tot de conclusie gekomen is dat de door gestelde feiten en omstandigheden geloofwaardig worden geacht, behoren deze verklaringen niet als niet zijnde nova terzijde geschoven te worden. Ook als het causaal verband tussen het vertrek van de moeder en zussen van niet is aangetoond, dan nog is het wel aannemelijk gemaakt. Het is immers voor asielzoekers vaak niet mogelijk dingen te bewijzen.

Grief 5

Ten onrechte heeft de voorzieningenrechter in r.o. 18 geoordeeld dat informatie uit ambtsberichten niet beschouwd kan worden als novum in de zin van artikel 4:6 Awb, nu deze informatie immers enkel een beschrijving van de algemene situatie in Syrië beschrijft.

In uw uitspraak van 2 maart 2007, ABRvS 200609124/1, JV 2007/177 heeft u anders geoordeeld, zodat reeds hierom dit hoger beroep gegrond verklaard behoort te worden

Grief 6

Ten onrechte heeft de voorzieningenrechter de bij de aanvraag ingebrachte nova niet in onderlinge samenhang beoordeeld, maar worden alle ingebrachte nova apart beoordeeld, waarbij steeds beoordeeld is of elk ingebracht aspect apart voldoende zou zijn om tot een novum in de zin van artikel 4:6 Awb te komen.

Of geoordeeld behoort te worden dat een vreemdeling in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op de voet van artikel 29, eerste lid Vw 2000, dienen alle aspecten in onderlinge samenhang beoordeeld te worden. Zo zal eerder geconcludeerd behoren te worden dat betrokkene in aanmerking komt voor de een verblijfsvergunning op de voet van artikel 29 eerste lid Vw, indien de situatie zijn land van herkomst onveiliger is geworden. Daarom behoort ook bij de beoordeling of er sprake is van nova alle ingebrachte aspecten in hun onderlinge samenhang beoordeeld te worden, en kunnen de ingebrachte nova niet één voor één worden afgekaart, alsof het hier om losse onsamenhangende gebeurtenissen gaat.

Zo is ook in zijn eerste asielprocedure alles in onderlinge samenhang beoordeeld.

Grief 7

Ten onrechter overweegt de voorzieningenrechter in dat een beroep op artikel 8 EVRM en daarmee een beroep op het recht om met zijn gezin in Nederland te leven niet kan slagen.

Ten onrechte wordt de waterscheiding asiel/regulier ook in dit geval gehandhaafd.
 durft niet terug te keren, ook al oordeelt de Nederlandse Staat dat het realiteitsgehalte van zijn vermoedens dat hij opgepakt zal worden en mishandeld zal worden bij terugkeer niet geloofwaardig is.

Hij heeft een gezinnetje met kleine kinderen. Dit gezin heeft een vader nodig. Door alle spanningen omtrent zijn verblijfsrecht heeft hij behandeling door het GGZ nodig, en medicatie. In de tijd dat hij nog in de opvang verbleef stond hij ook onder behandeling van het GGZ. Nu hij niet langer verzekerd is ontbeert hij deze behandeling.

is in staat en heeft de intentie om voor zijn gezin te zorgen, hij heeft een schildersopleiding gedaan.

lijdt enorm onder de huidige situatie, en zijn gezin lijdt met hem mee.

Indien
 wel terug zou durven keren kon hij met grote kans op succes op inwilliging een verblijfsvergunning bij partner aanvragen.

Omdat het mvv verlost tegengeworpen wordt bij het aanvragen van een verblijfsvergunning verblijf bij partner, indien men niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel, is de weg om een verblijfsvergunning verblijf bij partner te verkrijgen afgesneden.

Omdat
 ook niet over een paspoort beschikt en kan komen te beschikken is ook de "Belgie-route", die in veel andere vergelijkbare gevallen uitkomst biedt, geen optie.

Gelet hierop, en gelet op de strikte waterscheiding asiel/regulier betekent weigering van een asielgerelateerde verblijfsvergunning tevens een schending van artikel 8 EVRM. Daarbij levert het lijden van dit gezin bij deze voortdurende dreigende uitzetting van
 ook voor de gezinsleden een schending van artikel 3 EVRM op. Ik verwijst naar uitspraken van het Europese Hof, onder meer 2006-10-12, EHRvDM, 13178/03 (Mayeka en Mitunga - België), JV ~~2007/29 en RV 2006, 23.~~

Grief 8

Ten onrechte heeft de voorzieningenrechter het beroep niet gegrond verklaard, nu er bij uitzetting naar Syrië een reële kans is op schending van artikel 3 EVRM.

Verweerder geconcludeerd dat de door
 gestelde feiten en omstandigheden geloofwaardig worden geacht.

Uit hetgeen
 gehoord heeft, maar ook uit hetgeen Amnesty International aan heeft gegeven, blijkt dat
 een reële kans loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM.

Ten onrechte heeft daarom de voorzieningenrechter het beroep niet gegrond verklaard.

Pagina: 8/8

Uw referentie: /

Onze referentie: Z062016800401\HB JW/JW

Datum: 07-10-2008

Om al deze redenen verzoekt appellant u:

Het hoger beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak, alsmede de bestreden beslissing van de Immigratie- en Naturalisatiedienst te vernietigen.

Hoogachtend,

Mr. F.W. Verbaas

Bijlage:

Uitspraak rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, 2 oktober 2008, zaaknummers AWB 08/33020 (voorlopige voorziening) en AWB 08/ 33019 (beroep).

Collet Advocaten Alkmaar

Luttik Oudorp 80 , 1811 MZ Alkmaar, Telefoon: 00 31 72 5154620 , Telefax: 00 31 72 5153884